18/12/2025

Άγιος Σεβαστιανός: Ο τρωθείς υπό βελών ένδοξος μάρτυς του Χριστού

/ Βίοι Αγίων

- **Γράφει ο Αριστείδης Θεοδωρόπουλος, Εκπαιδευτικός**

Μεταξύ των ενδόξων μαρτύρων του 3ου μ.Χ. αιώνα, που έλαβαν από τον στεφανοδότη Κύριο τον αμάραντο στέφανο της αιωνίου δόξας είναι και ο τιμώμενος από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας στις 18 Δεκεμβρίου **άγιος Σεβαστιανός** και οι συν αυτώ μαρτυρήσαντες Ζωή, Τραγκυλίνος, Νικόστρατος, Κλαύδιος, Κάστωρ, Τιβούρτιος, Κάστουλος, Μαρκελλίνος και Μάρκος. Ο άγιος Σεβαστιανός έζησε και μαρτύρησε επί των ημερών του αυτοκράτορος Διοκλητιανού (245 – 313μ.Χ.) , ο οποίος υπήρξε σκληρότατος διώκτης των

χριστιανών και βασίλευσε μεταξύ των ετών 284-305μ.Χ. Καταγόταν από τα Μεδιόλανα της Ιταλίας, το σημερινό Μιλάνο, το οποίο ανακηρύχθηκε από τον Διοκλητιανό πρωτεύουσα του δυτικού τμήματος της αυτοκρατορίας. Ο Σεβαστιανός ήταν γόνος εκλεκτών γονέων, οι οποίοι διακρίνονταν για την υψηλή κοινωνική θέση, τη μεγάλη ευσέβεια και τη βαθιά χριστιανική τους πίστη.

Γι’ αυτό και ανατράφηκε με τα νάματα της αληθινής πίστεως στον Ιησού Χριστό. Παράλληλα η ευφυΐα, η γενναιότητα, το ήθος και η υπευθυνότητά του απέσπασαν τον θαυμασμό και την εκτίμηση του αυτοκράτορος Διοκλητιανού, ο οποίος τον προσέλαβε στην αυτοκρατορική του φρουρά. Μάλιστα τον ανέδειξε ως πρώτο της συγκλήτου και πρώτο του στρατιωτικού καταλόγου, γεγονός που αποδεικνύει τη μεγάλη ευαρέσκεια του αυτοκράτορος και την αμέριστη εμπιστοσύνη στο πρόσωπο και τις ικανότητες του. Όμως ο Διοκλητιανός δεν γνώριζε και δεν φανταζόταν ποτέ ότι ο Σεβαστιανός, ο αναδειχθείς από αυτόν στην αξιοζήλευτη θέση του πρώτου στο τάγμα των πραιτωριανών, ήταν χριστιανός. Ήταν όμως «κεκρυμμένος» όχι από φόβο για το μαρτύριο υπέρ της χριστιανικής πίστεως, αλλά για να μπορεί ανυποψίαστα να διδάσκει τον λόγο του Θεού μέσα στα ανάκτορα και για να μπορεί να μπαίνει μέσα στις φυλακές και να στηρίζει στην πίστη τους χριστιανούς, εμψυχώνοντάς τους και προετοιμάζοντάς τους για το μαρτύριο. Είναι ενδεικτικό ότι παρηγορούσε τους φυλακισμένους χριστιανούς, τους δίδασκε δε ότι η παρούσα ζωή είναι μάταιη και πρόσκαιρη και ότι θα πρέπει να προσβλέπουν μόνο στην απόλαυση των αιωνίων αγαθών.

Μεταξύ των συλληφθέντων χριστιανών ήταν και δύο αδέλφια, ο Μαρκελλίνος και ο Μάρκος, οι οποίοι μετά τα σκληρά βασανιστήρια που υπέστησαν, ήταν καταδικασμένοι σε θάνατο. Όμως ο έπαρχος της πόλεως Χρωμάτιος έδωσε προθεσμία τριάντα ημερών για να προσέλθουν οι γονείς και συγγενείς τους για να τους μεταπείσουν να αρνηθούν τον Χριστό και έτσι να μην θανατωθούν. Ο πατέρας τους, ονόματι Τραγκυλίνος, επισκέφθηκε τα δύο παιδιά του και άρχισε οδυρόμενος να τα παρακαλεί να αλλάξουν στάση και να λυπηθούν τα νιάτα και την ομορφιά τους. Επιπλέον τους επισήμανε ότι ως πατέρας δεν θα έχει πλέον κανέναν να τον φροντίσει στα γηρατειά του, να τον ενταφιάσει και να γίνει ο κληρονόμος του. Η μητέρα τους, ονόματι Μαρκία, έκλαιγε απαρηγόρητη και παρακαλούσε τα παιδιά της να μην την εγκαταλείψουν και την αφήσουν μόνη μέχρι τα γεράματά της. Έτσι το κελί της φυλακής γέμισε θρήνους και οδυρμούς, αφού και πολλοί φίλοι προσπαθούσαν να μεταπείσουν τα δύο παιδιά να αναλογισθούν τη γλυκύτητα και την ομορφιά της ζωής. Ο Σεβαστιανός παρακολουθώντας τα κλάματα και τους θρήνους των γονέων και των φίλων, επισκέφθηκε τη φυλακή για να ενθαρρύνει τους δύο συλληφθέντες και καταδικασθέντες χριστιανούς. Εκεί αποκάλυψε τη

χριστιανική του ιδιότητα και απευθυνόμενος προς όλους κήρυξε το μεγαλείο της χριστιανικής πίστεως. Στον λόγο του ο άγιος Σεβαστιανός τόνισε ότι η παρούσα ζωή είναι πρόσκαιρη, ενώ η ζωή που χαρίζει ο Κύριος σ' αυτούς που θα μαρτυρήσουν για το πάντιμο όνομά Του είναι αιώνια και ατελεύτητος, αφού θα λάβουν ως ανταμοιβή τη Βασιλεία των Ουρανών. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος λέγει: «ὅστις γὰρ ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν κἀγώ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς». Παράλληλα έθεσε ο Σεβαστιανός τον εαυτό του ως εγγυητή για τα ουράνια αγαθά που θα λάβουν ο Μαρκελλίνος και ο Μάρκος μετά τη θυσία τους για την αγάπη του Χριστού, αφού θα συνευφραίνονται μαζί με τον Ιησού Χριστό και θα θυμούνται τους γονείς και τους συγγενείς τους επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου και τη βοήθειά Του. Γι' αυτό και παρότρυνε τους γονείς να σταματήσουν να θρηνούν για την απώλεια της ζωής των παιδιών τους, στα δε παιδιά επέστησε την προσοχή τους, εμψυχώνοντάς τα και λέγοντάς τους να μην υποκύψουν στις παγίδες του διαβόλου, ο οποίος επιδιώκει με κάθε τρόπο να τους στερήσει τη σωτηρία και την αιώνια ζωή. Και καθώς ο Σεβαστιανός ενθάρρυνε με αυτά τα λόγια τους δύο νεαρούς αθλητές του Χριστού, ένα υπερκόσμιο ουράνιο φως περιέλουσε τον χώρο και τον ίδιο, την ίδια δε στιγμή ένας λαμπροφόρος νεανίας παρουσιάσθηκε και στάθηκε δίπλα του.

Όμως και ένα άλλο θαυμαστό γεγονός έλαβε χώρα, γεγονός που επιβεβαίωσε στους παριστάμενους την παντοδυναμία του ενός και αληθινού Θεού. Την εποχή αυτή μια γυναίκα που ονομαζόταν Ζωή και ήταν σύζυγος του Νικοστράτου, ο οποίος είχε το αξίωμα του πριμικηρίου, ήταν εντελώς βουβή. Ακούγοντας τον Σεβαστιανό να μιλάει για τον Ιησού Χριστό, εντυπωσιάσθηκε και συγκινήθηκε τόσο πολύ, ώστε άρχισε να ικετεύει τον Σεβαστιανό να της χαρίσει την υγεία και την πλήρη θεραπεία της. Ο Σεβαστιανός επικαλέσθηκε τότε το όνομα του Χριστού και αμέσως ξαναβρήκε η Ζωή τη λαλιά της. Αμέσως ευχαρίστησε και δόξασε τον Θεό για τη θεραπεία που της χάρισε και ασπάσθηκε τη χριστιανική πίστη. Μόλις είδε το θαύμα ο Νικόστρατος, απελευθέρωσε τους δύο νεαρούς αθλητές του Χριστού, τον Μαρκελλίνο και τον Μάρκο, και αφού τους ζήτησε συγγνώμη για τα βασανιστήρια που υποβλήθηκαν, τους προέτρεψε να φύγουν από τη Ρώμη. Όμως οι δύο μάρτυρες αρνήθηκαν να φύγουν και έτσι να χάσουν τον στέφανο της δόξας από τον Δωρεοδότη Κύριο, ενώ στον Νικόστρατο που επέδειξε προθυμία στο να μαρτυρήσει για τον Χριστό, του πρότειναν να συγκεντρώσει στο σπίτι του όλους τους φυλακισμένους, τους οποίους και να προσφέρει ως δώρο στον Θεό, στη συνέχεια δε να μαρτυρήσει για το όνομα Του.

Τη συνάθροιση των φυλακισμένων χριστιανών στο σπίτι του Νικοστράτου πληροφορήθηκε ο έπαρχος Χρωμάτιος, ο οποίος έδωσε εντολή στον Κλαύδιο να συλλάβει τον Νικόστρατο και να τον οδηγήσει ενώπιόν του. Ο Χρωμάτιος θέλησε να μάθει τον λόγο της συγκέντρωσης όλων των φυλακισμένων στο σπίτι του και τότε εκείνος για να προστατεύσει τους χριστιανούς, του απάντησε ότι το έκανε για να προκαλέσει τον φόβο των χριστιανών. Ο έπαρχος άφησε ελεύθερο τον Νικόστρατο, ο οποίος μίλησε στον Κλαύδιο για τη βαθιά χριστιανική πίστη του Σεβαστιανού, ο οποίος αδιαφορώντας για τα αξιώματα και την αυτοκρατορική δόξα, ενθάρρυνε τους χριστιανούς με τον λόγο του για τον Ιησού Χριστό, γεγονός που επιβεβαιώνεται και με τα τελούμενα θαύματα διά της χάριτός Του. Μόλις άκουσε αυτά ο Κλαύδιος, πήγε αμέσως στο σπίτι του και αφού πήρε τα δύο άρρωστα παιδιά του, πήγε στο σπίτι του Νικοστράτου και πέφτοντας στη γη παρακαλούσε για τη θεραπεία των παιδιών του. Στο σπίτι είχαν συγκεντρωθεί άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι κατηχούνταν στη χριστιανική πίστη και

προετοιμάζονταν για το άγιο Βάπτισμα. Εκλήθη μάλιστα ένας ευσεβής ιερέας, ονόματι Πολύκαρπος, ο οποίος βάπτισε όλους τους κατηχούμενους , οι δε ασθενείς θεραπεύτηκαν πλήρως από τις ασθένειές τους. Πρώτα βαπτίσθηκαν τα δύο άρρωστα παιδιά του Κλαυδίου και ακολούθησαν και οι υπόλοιποι. Συνολικά ασπάσθηκαν τη χριστιανική πίστη 64 άτομα, μεταξύ δε αυτών οι δύο γονείς των νεαρών αθλητών, Τραγκυλίνος και Μαρκία, και όλη η οικογένεια του Νικοστράτου. Μάλιστα ο Τραγκυλίνος θεραπεύτηκε και από την αρθρίτιδα που τον ταλαιπωρούσε για πολλά χρόνια.

Όταν πέρασαν οι τριάντα ημέρες που είχε δώσει ως προθεσμία ο Χρωμάτιος για να μεταπεισθούν ο Μαρκελλίνος και ο Μάρκος, ο έπαρχος απευθυνόμενος στον Τραγκυλίνο τον ρώτησε, εάν εξακολουθούν τα παιδιά του να πιστεύουν στον Χριστό και να αρνούνται να θυσιάσουν στους προγονικούς θεούς. Τότε ο Τραγκυλίνος απάντησε ότι όχι μόνο τα παιδιά του, αλλά και εκείνος γνώρισε τον Χριστό και πιστεύει σ’ Αυτόν, γεγονός που τους κάνει να αισθάνονται ευτυχισμένοι. Τότε ο Χρωμάτιος εξεπλάγη από αυτή την αποκάλυψη και αμέσως ο Τραγκυλίνος βρήκε την ευκαιρία να μιλήσει για τον Ιησού Χριστό ως τον μόνο αληθινό Θεό, ο Οποίος δημιούργησε τον άνθρωπο και όλο το σύμπαν. Τόνισε μάλιστα ότι όσοι Τον αγνοούν, ζουν μέσα στην πλάνη, ενώ διακήρυξε την παντοδυναμία Του και μέσα από το θαύμα που έκανε στον ίδιο, αφού ενώ ήταν παράλυτος λόγω της αρθρίτιδας, τώρα μπορεί πλέον να περπατήσει. Ακούγοντας ο έπαρχος, ο οποίος έπασχε και αυτός από αρθρίτιδα, αυτή την ομολογία πίστεως και τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις, εντυπωσιάσθηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε είπε στον Τραγκυλίνο να φέρει την επόμενη ημέρα κρυφά τον Σεβαστιανό και τον ιερέα Πολύκαρπο, οι οποίοι με την κατήχηση και το άγιο Βάπτισμα θα μετέτρεπαν τον πρώην διώκτη των χριστιανών σε ένθερμο αγωνιστή της πίστεως στον Ιησού Χριστό. Την επόμενη ημέρα παρουσιάσθηκαν μπροστά στον έπαρχο ο Τραγκυλίνος μαζί με τον Σεβαστιανό και τον Πολύκαρπο. Ο Χρωμάτιος άρχισε να τους παρακαλεί να τον θεραπεύσουν από την ασθένειά του και εκείνος υποσχέθηκε να τους προσφέρει όσα αγαθά επιθυμούν. Τότε ο Σεβαστιανός και ο Πολύκαρπος του ζήτησαν ως απαραίτητη προϋπόθεση να πιστέψει στον Θεό με όλη του την καρδιά, αλλά παράλληλα να καταστρέψει και όλα τα είδωλα που υπήρχαν στο σπίτι του. Ο έπαρχος έπραξε όπως ήθελαν, αλλά ο γιος του, ονόματι Τιβούρτιος, διατηρούσε τις αμφιβολίες του σχετικά με τη χριστιανική πίστη και την παντοδυναμία του Θεού. Παρόλο που είχαν συντριβεί όλα τα είδωλα, υπήρχε και ένα, στο οποίο είχε σκαλισθεί όλη η αστρολογία και η κίνηση των ουρανίων σωμάτων και είχε απομείνει όρθιο. Το αξιοθαύμαστο αυτό για τη τέχνη του είδωλο το κρατούσε ο Τιβούρτιος επίμονα και προειδοποίησε, ότι εάν δεν θεραπευτεί ο πατέρας του από τη νόσο μετά τη συντριβή αυτού του ειδώλου, θα ριχθούν μέσα σε πυρακτωμένα καμίνια ο Σεβαστιανός και ο Πολύκαρπος. Εάν όμως αποκατασταθεί η υγεία του,

τότε θα γίνει και ο ίδιος χριστιανός και θα λάβει και το άγιο Βάπτισμα. Οι δύο χριστιανοί αποδέχθηκαν την πρόταση – πρόκληση του Τιβούρτιου και αμέσως μετά τη συντριβή του ειδώλου και την προσευχή τους στον Κύριο, ένα υπέρλαμπρο φως περιέλουσε τον Χρωμάτιο. Ταυτόχρονα ένας ολόφωτος νεανίας παρουσιάσθηκε και του είπε ότι ο Χριστός τον απέστειλε για να τον απαλλάξει από την ασθένεια που τον βασανίζει. Εκείνη τη στιγμή ο Χρωμάτιος έγινε εντελώς υγιής και το θαύμα ανατάραξε την ψυχή του γιου του, ο οποίος επιθυμούσε πλέον να βαπτισθεί χριστιανός. Αφού πατέρας και γιος προετοιμάσθηκαν για το μεγάλο και ιερό μυστήριο του Βαπτίσματος, προσευχόμενοι και νηστεύοντας μερικές ημέρες, έγιναν χριστιανοί και βαπτίσθηκαν στο όνομα του Τριαδικού Θεού. Κατόπιν ο Χρωμάτιος παραιτήθηκε από το αξίωμα του επάρχου, ενώ διαμοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς και απελευθέρωσε τους περίπου 1.400 δούλους του, οι οποίοι ασπάσθηκαν τη χριστιανική πίστη και έμειναν στην υπηρεσία του.

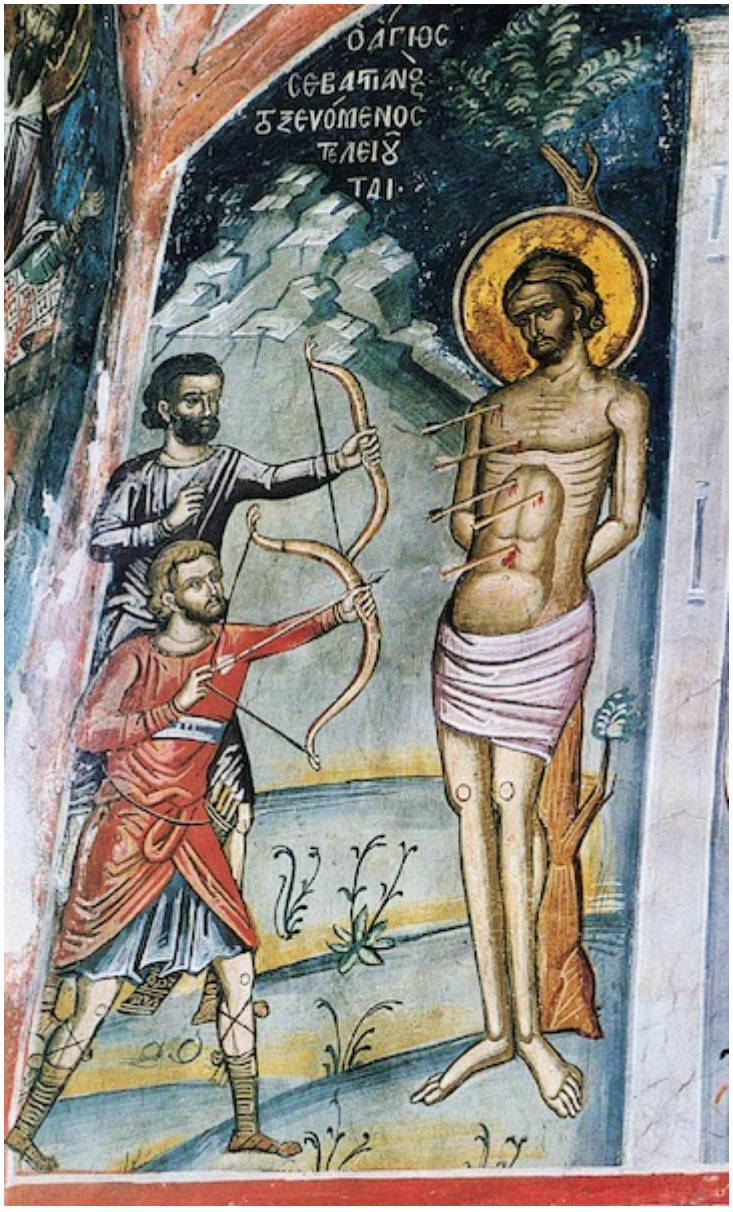

Το μαρτύριο του Αγίου Σεβαστιανού. Τοιχογραφία του 16ου αιώνα στην Ιερά Μονή Διονυσίου Αγίου Όρους.

Όμως την εποχή αυτή ο διωγμός εναντίον των χριστιανών άρχισε να γίνεται σκληρότερος , αφού κανένας δεν μπορούσε να πουλήσει ή να αγοράσει αγαθά, εάν δεν πρόσφερε θυσία στους ειδωλολατρικούς θεούς. Γι' αυτό και ο Χρωμάτιος με την πνευματική καθοδήγηση του Επισκόπου Γαΐου συγκέντρωσε στο σπίτι του όλους τους χριστιανούς, στους οποίους παρείχε όλα τα αγαθά. Αλλά η απειλητική κατάσταση με τους διωγμούς άρχισε να εντείνεται ολοένα και περισσότερο. Έτσι ο Χρωμάτιος πρότεινε στον Γάιο να πάρει τους ασθενέστερους χριστιανούς και να τους μεταφέρει σε κτήμα του στην Καμπανία, όπου θα μπορούσαν εκεί να συντηρηθούν και να ζήσουν με ασφάλεια, χωρίς να διατρέχουν κίνδυνο. Η μετάβαση των ασθενέστερων χριστιανών στην Καμπανία θα έπρεπε να συνοδευτεί και με την παρουσία είτε του Σεβαστιανού είτε του ιερέως Πολυκάρπου. Όμως στο σημείο αυτό υπήρξε διαφωνία μεταξύ των δύο ανδρών, αφού και οι δύο επιθυμούσαν να μείνουν στη Ρώμη για να μαρτυρήσουν. Όμως καθ' υπόδειξη του Γαΐου ο ιερέας Πολύκαρπος αναχώρησε με την ομάδα των ασθενέστερων χριστιανών για την Καμπανία, ενώ ο Σεβαστιανός έμεινε στη Ρώμη για να υπερασπισθεί τους διωκόμενους χριστιανούς. Ενδεικτικό είναι ότι ο Τιβούρτιος, ο γιος του Χρωματίου, επέμενε να μείνει στη Ρώμη και όχι να ακολουθήσει τον πατέρα του και μ' αυτό τον τρόπο να λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου. Το αίτημά του έγινε αποδεκτό από τον Γάιο και έτσι έμεινε μαζί με τους αγωνιζόμενους και διωκόμενους χριστιανούς. Ο Γάιος ανέλαβε το δύσκολο έργο της εμψύχωσης του αγωνιστικού φρονήματος των δοκιμαζομένων χριστιανών και χειροτόνησε διακόνους τον Μαρκελλίνο και τον Μάρκο, ενώ ο πατέρας τους, ο Τραγκυλίνος, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, τον δε γενναίο Σεβαστιανό τον κατέστησε έκδικο της Εκκλησίας (defensor Ecclesiae), δηλαδή προστάτη και υπερασπιστή των φτωχών και των αδυνάτων. Την εποχή αυτή συνέβη όμως και ένα θαυμαστό γεγονός, που ενίσχυσε την πίστη και επιβεβαίωσε την παντοδυναμία του αληθινού Θεού. Κάποιος έπεσε από μεγάλο ύψος και όλοι πίστευαν ότι ήταν νεκρός. Τον βαριά τραυματισμένο πλησίασε ο Τιβούρτιος, ο οποίος αφού προσευχήθηκε στον Κύριο, αποκαταστάθηκε πλήρως η υγεία του ασθενούς. Η οικογένεια του παρ' ολίγο νεκρού συγκινήθηκε από το θαύμα διά της χάριτος του Κυρίου και αφού κατηχήθηκε από τον Γάιο, έλαβε και το άγιο Βάπτισμα.

Όμως ο αδυσώπητος διωγμός εναντίον των χριστιανών εξακολουθούσε να μαίνεται και φρικτά βασανιστήρια ανέμεναν τους χριστιανούς για την άρνησή τους να θυσιάσουν στα είδωλα. Έτσι η Ζωή, η σύζυγος του Νικοστράτου, συνελήφθη να προσεύχεται στον τάφο του Αποστόλου Πέτρου και αρνούμενη να προσφέρει θυσία στον ανδριάντα του Άρεως, φυλακίσθηκε και κατόπιν κρεμάσθηκε

κατωκέφαλα. Αφού την κατέκαυσαν, έδεσαν στο σώμα της μια βαριά πέτρα και την πέταξαν στον ποταμό Τίβερη. Ο ιερέας Τραγκυλίνος πληροφορούμενος τα συνταρακτικά αυτά γεγονότα, εντυπωσιάσθηκε από τη γενναιότητα και το αγωνιστικό φρόνημα της Ζωής και αμέσως μετέβη στον τάφο του Αποστόλου Παύλου για να προσευχηθεί. Εκεί συνελήφθη και ρίχθηκε και αυτός στον Τίβερη. Στην προσπάθεια όμως του Νικοστράτου και του Κλαυδίου να βρουν το σώμα του Τραγκυλίνου και να το ενταφιάσουν, συνελήφθηκαν και αυτοί και μετά από πολλά βασανιστήρια, τους έριξαν και αυτούς στον Τίβερη, ενώ μαζί μ' αυτούς βρήκαν φρικτό θάνατο μεταξύ άλλων και τα παιδιά του Κλαυδίου. Όμως τη σύλληψη δεν διέφυγε και ο Τιβούρτιος, ο οποίος προδόθηκε από τον Κουρτουνάτο που υποδυόταν τον χριστιανό και μάλιστα τη στιγμή που και οι δύο προσεύχονταν. Ο Τιβούρτιος οδηγήθηκε μαζί με τον υποτιθέμενο χριστιανό ενώπιον του επάρχου Φλαβιανού και αφού ξεσκέπασε την υποκρισία του Κουρτουνάτου και αρνήθηκε να θυσιάσει στους ψεύτικους θεούς, οδηγήθηκε έξω από την πόλη, όπου και αποκεφαλίσθηκε. Αλλά και ο Κάστουλος, ο οποίος έκρυβε τους χριστιανούς, συνελήφθη και αφού μαστιγώθηκε ανελέητα, ρίχθηκε μέσα σε βόθρο. Ενδεικτικό είναι ότι και ο Μαρκελλίνος και ο Μάρκος, οι δύο αυτοί θαρραλέοι αγωνιστές της πίστεως, συνελήφθηκαν και έμειναν δεμένοι σ' έναν πάσσαλο δεχόμενοι τις ύβρεις του όχλου. Παρέμειναν όμως σταθεροί και ακλόνητοι στην πίστη τους στον Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό και παρέδωσαν το πνεύμα τους στον Κύριο από τις πληγές που προκάλεσαν οι λόγχες των στρατιωτών.

Όλη αυτή την περίοδο των διωγμών ο γενναίος αθλητής του Χριστού Σεβαστιανός δεν μένει αδρανής. Εμψυχώνει τους φυλακισμένους χριστιανούς, τους φέρνει στη φυλακή το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου για να κοινωνήσουν, ενώ περισυλλέγει τα σώματα των μαρτυρικώς τελειωθέντων χριστιανών και τα μεταφέρει στις κατακόμβες για να μην συλληθούν. Όμως μια ημέρα αποκαλύφθηκε και στον ίδιο τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό ότι ο ευφυής, ικανός και γενναίος Σεβαστιανός είναι χριστιανός. Μόλις πληροφορήθηκε ο σκληρόκαρδος χριστιανομάχος αυτοκράτορας τη χριστιανική ιδιότητα του Σεβαστιανού, εκλήθη να δώσει εξηγήσεις. Και τότε ο μακάριος και αξιοθαύμαστος Σεβαστιανός ομολόγησε ενώπιον του Διοκλητιανού το μεγαλείο και την ανωτερότητα του ενός και αληθινού Θεού και την παραφροσύνη της λατρείας των ψεύτικων και αναίσθητων θεών που είναι κατασκευασμένοι από ανθρώπους. Η θαρραλέα αυτή ομολογία εξαγρίωσε σε τέτοιο βαθμό τον παρανοϊκό αυτοκράτορα, ο οποίος έδωσε την εντολή να οδηγήσουν τον Σεβαστιανό έξω από τα ανάκτορα και αφού τον γδύσουν

και τον δέσουν πάνω σ’ ένα δένδρο, να του ρίξουν απειράριθμα δηλητηριώδη βέλη για να τον φονεύσουν. Ο ένδοξος μάρτυς του Χριστού δέχθηκε με αγαλλίαση το φρικτό μαρτύριο και στρέφοντας τα μάτια του στον Ουρανό, προσευχήθηκε ζητώντας από τον Θεό να συγχωρήσει τους δολοφόνους του. Όταν οι στρατιώτες πίστεψαν ότι είναι πλέον νεκρός, τον άφησαν και αποχώρησαν. Όταν νύχτωσε, ήρθε η σύζυγος του Καστούλου στον χώρο του μαρτυρίου για να ενταφιάσει το υπό των δηλητηριωδών βελών χτυπημένο άψυχο σώμα του μάρτυρος. Όμως με έκπληξη διαπίστωσε ότι ο Σεβαστιανός ανέπνεε και ήταν ακόμη ζωντανός. Αμέσως τον πήρε στο σπίτι της και αφού του πρόσφερε την πρέπουσα περιποίηση, επανάκτησε πλήρως την υγεία του. Μόλις οι χριστιανοί πληροφορήθηκαν ότι ο Σεβαστιανός ζει, τον επισκέφθηκαν και τον παρακάλεσαν να εγκαταλείψει τη Ρώμη όσο το δυνατόν γρηγορότερα, διότι τον περιμένουν ακόμη σκληρότερα βασανιστήρια. Όμως ο γενναίος υπερασπιστής των φτωχών και των αδυνάτων και αήττητος στρατιώτης του Χριστού επιθυμώντας να λάβει τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου, όχι μόνο δεν εγκατέλειψε την πόλη, αλλά πληροφορούμενος ότι ο Διοκλητιανός θα μετέβαινε στον ναό για να προσφέρει θυσία στα είδωλα, επεδίωξε να τον συναντήσει. Έτσι παρουσιάσθηκε ενώπιον του χριστιανομάχου αυτοκράτορος, ο οποίος μόλις τον αντίκρισε, νόμιζε ότι έβλεπε ένα φάντασμα. Όταν όμως έκπληκτος ρώτησε, εάν πρόκειται για τον Σεβαστιανό, ο οποίος κατ’ εντολήν του φονεύθηκε με βέλη, εκείνος απάντησε ότι πράγματι είναι ο Σεβαστιανός, του είπε δε ότι τον ανέστηκε εκ νεκρών ο Κύριος, ο Οποίος του έδωσε και πάλι τη ζωή. Γι’ αυτό και τώρα θα πρέπει να σταματήσει να προσκυνά τα ακάθαρτα δαιμόνια και να καταδιώκει τους χριστιανούς. Στο άκουσμα αυτών των λόγων διέταξε οργισμένος ο Διοκλητιανός να συλληφθεί αμέσως ο ένδοξος μάρτυς του Χριστού και να χτυπηθεί ανελέητα με ρόπαλα μέχρι να ξεψυχήσει. Μέσα από το φρικτό αυτό μαρτύριο ο γενναίος Σεβαστιανός παρέδωσε το πνεύμα του και έτσι έλαβε από τον Κύριο τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου, συναριθμούμενος στην ατελείωτη χορεία των ενδόξων μαρτύρων της πίστεώς μας.

Ο άγιος ένδοξος μάρτυς Σεβαστιανός, του οποίου η μνήμη τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας στις 18 Δεκεμβρίου, υπολογίζεται ότι μαρτύρησε το 295 – 296 μ.Χ. , ενώ σύμφωνα με τα λατινικά συναξάρια αναφέρεται ως έτος μαρτυρίου το 298 μ.Χ., η δε μνήμη του εορτάζεται από την Καθολική Εκκλησία στις 20 Ιανουαρίου. Μετά τη μαρτυρική τελείωση του αγίου Σεβαστιανού δόθηκε η εντολή να ριχθεί το τίμιο σώμα του μέσα σ’ έναν βόθρο για να αποφευχθούν οι εκδηλώσεις λατρείας κατά τη διάρκεια του ενταφιασμού του από τους χριστιανούς. Όμως τη νύχτα μετά το μαρτύριο του αγίου εμφανίσθηκε σε όραμα ο Σεβαστιανός σε μια ευσεβή γυναίκα, ονόματι Λουκίνη, και αφού της υπέδειξε τον ακριβή τόπο, όπου βρισκόταν το σώμα του, της έδωσε την εντολή να το ενταφιάσει στην Κρύπτη, όπως και έγινε. Η Κρύπτη φέρει μέχρι σήμερα την ονομασία «Κατακόμβη του Αγίου

Σεβαστιανού», επ’ ονόματι του οποίου κτίσθηκε από πάνω ο περιώνυμος ναός της Ρώμης, ρυθμού βασιλικής. Ο άγιος Σεβαστιανός είναι ιδιαίτερα λαοφιλής στη Δυτική Εκκλησία, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την ευρεία διάδοση της τιμής του στην Ιταλία, την Ισπανία και τη Γαλλία. Πολλές πόλεις της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής φέρουν το όνομά του, ενώ πολυάριθμοι είναι και οι ναοί που έχουν ανεγερθεί προς τιμήν του στις ρωμαιοκαθολικές χώρες. Η πόλις της Παβίας στη Βόρεια Ιταλία τον τιμά ως προστάτη και πολιούχο, αφού απάλλαξε και έσωσε την πόλη από επιδημία, ενώ ιδιαίτερη τιμή απολαμβάνει ο άγιος και από την Καθολική Κοινότητα της Άνω Σύρου, όπου υπάρχει ομώνυμος ενοριακός ναός. Στην πατρίδα μας ο άγιος Σεβαστιανός τιμάται επίσης με ομώνυμο ιερό ναό στο Λινοπότι της Κω, ο οποίος βρίσκεται εντός του Στρατοπέδου «ΙΑ΄ Παλαιολόγος» και είναι ο μοναδικός ορθόδοξος ναός προς τιμήν του ενδόξου αυτού μάρτυρος του Χριστού.

Το εκκλησάκι του Αγίου Σεβαστιανού στο Λινοπότι της Κω, εντός του Στρατοπέδου «ΙΑ Παλαιολόγος».

Επίσης τιμάται με ιδιαίτερη ευλάβεια και στην Κωνσταντινούπολη, όπου παραπλεύρως του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου Σαρμασικίου υπάρχει το περίφημο Αγίασμα του Αγίου Σεβαστιανού. Σύμφωνα με την παράδοση κατά τις αρχές του 19ου αιώνα παρουσιάσθηκε ο άγιος σε όραμα σε μια γυναίκα και της υπέδειξε τον τόπο, όπου βρισκόταν το Αγίασμα.

Το Αγίασμα του Αγίου Σεβαστιανού στην Κωνσταντινούπολη.

Η ευχή όλων μας είναι ο άγιος ένδοξος μάρτυς Σεβαστιανός, ο τρωθείς υπό βελών και γι’ αυτό τον λόγο καθιερωθείς ως προστάτης άγιος των σκοπευτών, να αποτελέσει ένα ολόφωτο πρότυπο και σύμβολο σταθερότητος «ἄχρι θανάτου» για την πίστη του στον Ιησού Χριστό, διδάσκοντας και παραδειγματίζοντας τους σημερινούς χριστιανούς με την παρρησία της ομολογίας του και με το ακμαίο αγωνιστικό του φρόνημα.

Βιβλιογραφία

* Μαρτύριον, Ιερά Ακολουθία και Παρακλητικός Κανών του Αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανού και των συν αυτῷ, ων η μνήμη τῃ ΙΗ΄ Δεκεμβρίου, Εκδίδονται επιμελείᾳ Αρχιμ. Δοσιθέου, Ηγουμένου της κατ’ Ευρυτανίας Ιεράς και Σεβασμίας Σταυροπηγιακής Μονής Παναγίας Τατάρνης.